

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๖๙/๒๕๕๙

ศาลปกครองนครราชสีมา
ศาลจังหวัดนางรอง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชนยื่นฟ้องผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) เลขที่ บร ๔๖๕๐ โดยอ้างว่าออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายทับที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองทำประโยชน์ ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ที่ดินพิพาทเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินสาธารณประโยชน์ตาม น.ส.ล. เลขที่ บร ๔๖๕๐ แม้ผู้ฟ้องคดีครอบครองที่ดินมานานเพียงใด ก็ไม่อาจใช้ยื่นรัฐได้ การออก น.ส.ล. ดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบและขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า แม้เหตุแห่งการฟ้องคดีจะเนื่องมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีออก น.ส.ล. ไม่ชอบด้วยกฎหมายทับที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีครอบครองทำประโยชน์ ไม่ติดประกาศหรือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบก่อน ทั้งไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งหรือคัดค้าน พร้อมทั้งมีคำขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอน น.ส.ล. แปลงพิพาท กับให้ออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้นั้น ศาลจำเป็นต้องพิจารณาให้ความเสียก่อนว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินซึ่งผู้ฟ้องคดีมีสิทธิครอบครองหรือเป็นที่สาธารณประโยชน์ กรณีจึงเป็นคดีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินที่พิพาทของผู้ฟ้องคดีเป็นสำคัญ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม